

lemled mellem Administrationen og Statsrevisionen, dels er gennemført og dels er i Gang, og at der gennem et Replikskifte ved anden Behandling af Loven mellem Finansministeren og mig er tilvejebragt Sikkerhed for, at Hovedrevisorernes Bemærkninger til de enkelte Afdelinger af Regnskabet vil komme Statsrevisorerne i Hænde og vil komme til deres Kundskab paa en saadan Maade, at de vil kunne gøre dem frugtbringende. §§ 5, 6 og 7 sikrer for øvrigt Statsrevisorerne, at de, naar det er nødvendigt, kan kræve mundtlige Oplysninger af vedkommende Embedsmænd, og de kan kræve saadanne nøjere Eftersyn, som de maatte anse for ønskelige, af Statsanlæg og Statsinstitutioner, ligesom de kan kræve Offentliggørelse af Brevvekslinger med Statsmyndighederne, hvad der endelig heller ikke er uden Betydning, og hvad der gør sit til at holde Forholdet mellem Administrationen og Rigsdagen mere klart frem i Betænkningen over Statsregnskabet.

I Modsætning til, hvad Forretningsordenen af 1851 bestemmer, nemlig at alle fire Statsrevisorer skulde være til Stede for at tage Bestemmelse i Fællesmøderne, er det her foreslaaet, at Tilstedeværelsen af tre er tilstrækkelig.

Forholdet mellem Revisorerne og Rigsdagen er ordnet saaledes, at for det første Rigsdagen, der jo selv vælger Revisorerne, faar en Meddelelse om, hvem der er blevet Formand, og hvem der er blevet Næstformand i Statsrevisionen, men dernæst at Betænkningen skal foreligge trykt inden 1. Oktober i det Kalendersaar, som følger nærmest efter Regnskabsaarets Afslutning.

Hvad angaar Lønningen for Statsrevisorerne har der i det uformelle Fællesudvalg, som har været nedsat forud for denne Sags Behandling, bestaaende af Medlemmer af Landstinget og Folketinget, og som har arbejdet paa Grundlag af det fra Finansministeriet velvilligt oversendte Udkast til Forslag til Beslutning, været forskellige Strømninger. Der har været baade højere og maaske ogsaa til Tider lavere Lønninger foreslaaet end dem, man nu er enedes om. Men da der fra alle Sider i begge Ting omsider er kommet Enighed om den i § 8 fastsatte Lønning, der for hver Statsrevisor bestemmes til 3,600 Kr. aarlig med en maanedlig Udbetaling af $\frac{1}{12}$ og en Efterløn, der beregnes i Overensstemmelse med Pensionsloven af 24. Februar 1858, for saa vidt vedkommende Statsrevisor enten samlet eller sammenlagt har været 10 Aar i Statsrevis-

sorhvervet, samt en Ret til Efterlønning for Enken, hvis Statsrevisoren har været berettiget til Efterløn, vil jeg meget anbefale, at der ikke fra nogen Side længere forsøges at tilvejebringe Ændringer i Forslaget i saa Henseende. Med Hensyn til Medhjælp havde Forretningsordenen af 1851 en meget vag og ikke meget fyldig Bestemmelse om Retten for Statsrevisorer til at antage Skriverhjælp. Her er det i Overensstemmelse med de moderne Arbejdsformer foreslaaet, at Statsrevisorerne faar en Sekretær, hvis Lønning de selv bestemmer, og at denne Sekretær bliver at betragte som Chef for den øvrige Medhjælp, som Statsrevisorerne anser for nødvendig, og at denne Sekretær i øvrigt faar Ret til Pension efter de for Rigsdagens Tjenestemænd gældende Regler.

Dermed har jeg gennemgaaet det væsentligste af dette Forslag til Beslutning. Det er forudsat, at Beslutningen skulde træde i Kraft sammen med den nye Lov, og denne sidste træder i Kraft sammen med den nye Grundlov. Hermed være da Forslaget til Beslutning vedrørende Omordning af Statsrevisorernes Virksomhed anbefalet dette høje Ting til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udgifter ved Afvikling af Forholdet til St. Croix, St. Thomas og St. Jan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Det har uden Tvivl været en fælles Forudsætning for Regeringen og samtlige Partier, at den nødvendige Afvikling af vort Forhold til de vestindiske Øer St. Thomas, St. Croix og St. Jan skulde være en saadan, at den danske Nation kan være den bekendt, det vil sige en saadan, som tager et rimeligt og, lad mig føje til, et human Hensyn til alle dem, som lider Skade ved Adskillelsen fra Danmark. Regeringen har nu fremsat et Lovforslag, der angaar samtlige de Forhold, som hører herhen, hvad jeg fin-